

[Oluf Pedersen.]

ville tvinge dem alle sammen tilbage til deres tvangsstat. Men FN's standpunkt sejrede til slut. Dette, at borgerne ikke tilhører staten, er helt på linje med det, vi hævder.

Så er der spørgsmålet, om borgerne skal have udbyttet af eget arbejde. Det mener jeg at de skal, og det må da finde almindelig tilslutning her i salen. Det forudsætter fri handel og omsætning, det forudsætter ophævelse af alle restriktioner. Men de mere kyndige nærer ingen frygt af den grund, for de ved, at al handel er varebytte. Det forudsætter også, at man lukker for falsk købekraft gennem statsfinansiering, ligesom det forudsætter et redeligt pengevæsen. Men ligesom vi alle var enige om den personlige frihed, således kan vi vel også blive enige om, at enhver borger skal have udbyttet af sit eget arbejde — det er sand ejendomsret.

Den lige andel i landets grundværdier er også et retskrav, men skal staten og kommunerne bruge penge, må de selvfølgelig først inddrage de værdier, de selv har skabt — det er så ligetil, at sådan må det være. Men den enkelte borger skal naturligvis selv kunne nyde frugten af sit eget arbejde med jorden.

Fuld grundskyld vil i dag efter afløsningen på grundlag af de foreliggende tal give 1 milliard kr. om året, og — jeg har tidligere redegjort for det og er klar til nærmere at gøre rede for det igen, når lejlighed gives — 1 milliard kr. i grundskyld vil betyde afløsning af det dobbelte i de varefordyrende skatter. Man må aldrig glemme, at halvdelen af skatterne under det nuværende system går til dækning af de udgifter, som skatterne selv har forvoldt.

Vi vil have grundrenten inddraget under respekt for den enkeltes fulde rådighed over egen jord, når han svarer jordrenten, og ingen skal betale mere end andre for et tilsvarende areal. Det er det problem, som er løst ved vurderingen og er kortlagt, så at enhver kan kontrollere rigtigheden af den foretagne vurdering.

Grundskyld og store besparelser er midlet til den helt store skattenedsættelse. Kan vi gøre pristalsfamilien delvis skattefri for den direkte skat ved at give hvert familiemedlem et skattefrit beløb på 200 kr., så vil det

give en lettelse for en familie med 3 børn på 1 000 kr. om året. Hvis man gør det, vil pristalsudgiften til de direkte skatter falde med $\frac{2}{3}$, det vil sige, at pristallet vil gå ca. 33 points ned; sker det, falder også de offentlige udgifter, og så bliver der en ny skattenedsættelse. Hvis man går ind for en sådan politik, har man mulighed for, at forholdene kan blive bedre og bedre, medens det bestående skattesystem medfører — det fremgår tydeligt og klart af finanslovsforslaget, og det er indrømmet fra alle sider — at de for hvert år bliver værre og værre. Det er jo en fundamental forskel, og jeg tror, det er nødvendigt, at man her i tinget erkender det og drager følgen deraf. Jeg håber, det er rigtigt, når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, at det er noget, man vil overveje; det var rart at få det overvejet, for det er jo den første betingelse for, at man kan blive klogere.

Kravet om grundskyld er det fundamentale krav i retsstaten. Det drejer sig om ligeretten til naturen og dens rigdomskilder, og jeg mener, at jorden er Guds gave til os alle. Men det er klart, at når man vil ændre det system, vi har, og gå over til noget bedre, må man tage et rimeligt hensyn til det bestående, og det er vi parat til. Det er nødvendigt, at der sker en ændring — det bør man kunne enes om. Det er her under finanslovdebatten klart og tydeligt blevet erkendt, at den politik, som de andre partier har gjort sig til talsmænd for, er slået fejl — den gik ikke, man kunne ikke fortsætte. Jeg tror ikke, at nogen her tør stå op og benægte, at sådan er vilkårene. Men så må man også kunne tage op til overvejelse, om man ikke kan nå til en løsning på anden vis.

Derfor mener jeg, at det, vi nu skal sætte alle kræfter ind på, det, som er løsningen på de foreliggende problemer, er, at man skal bryde med alle særrettigheder og monopoler, hvad enten de er opnået ved lovgivning, pengemagt eller organisationsvælde. Retsforbundets formål er den økonomiske frigørelse gennem personlig frihed med begrænsning af de offentlige opgaver og øget personligt ansvar i et samfund bygget på ligeret til jorden og den enkeltes ret til udbytte af eget arbejde. Det står fortsat som det, man må stræbe imod; det er vejen til den retsstat, som burde kunne samle hele